

[Undervisningsministeren]

stændig benægte, og alle, der ikke vil tro det, bør tage på rejse til vore nærmeste nabolande og studere holdstørrelser dér, for dér ved man, hvad store hold er. Jeg skal slet ikke nævne, at jeg lige har været i Israel, og dér er holdstørrelsen i folkeskolen selvfølgelig 40, men det er en helt anden sag.

Banker og sparekasser havde hr. Carsten Andersen bekendt ikke oprettet én eneste EFG-plads. Mig bekendt har de oprettet 1.000, men en del af dem er den specielle bankuddannelse, som man tilbyder elever med højere handelseksamen, så jeg indrømmer, at de ikke alle sammen er gået til EFG-basisårselever. Det beklager jeg også, og jeg har forsøgt at lægge stærkt pres på bankerne. Men det vigtigste er dog, at de har ekspanderet kraftigt, og det har de faktisk gjort. Det skulle også bare mangle, men det bør også anerkendes, når de gør det.

Til sidst var hr. Carsten Andersen utilfreds med, at alt, hvad vi lavede, skulle holdes inden for givne rammer. Ja men der er jo en udvidelse af rammen på 500 mill. kr. Det er det, der er forskellen mellem det, vi laver i år, og det, vi lavede sidste år. Sidste år var det især ekstra stole. Det vidste vi i år, at det kan vi ikke bare blive ved med. Derfor bliver ½ mia kr. ekstra pumpet ud til formålet.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det skal blive en sidste kort bemærkning. Det, der kalder mig herop, er, at undervisningsministeren kommer ind på det, jeg sagde om, hvad der var nyt, og hvad der var gammelt.

Det, jeg talte om, var, at tankegangen bag tingene er den samme som tidligere, nemlig at erhvervslivet på de vilkår, der eksisterer, nok skal klare dette problem. Dér er det, jeg siger, at det her er en anden tankegang, hvor vi siger: hvis ikke I vil frivilligt, så må vi pålægge jer nogle udgifter til det her, for vi skal altså i gang.

Det var det, jeg mente med det. Jeg har ikke – det håber jeg ministeren lagde mærke til – sagt andet, end at vi hele vejen igennem har sagt, at det er fint, at vi får flere uddannelsespladser, bare vi kan se, at der også kommer ressourcer, sådan at der er de drejebænke, der skal være, og der er de pladsforhold, der skal være, og de lærerkræfter, der

skal være. Det er det, det har knebet for os at se, men vi kan jo arbejde videre med det under udvalgsarbejdet.

Nu har jeg det held, at jeg sidder i arbejdsmarkedsudvalget, og derfor beskæftiger jeg mig ret meget med statistikker. Jeg håber, at undervisningsministeren får ret i, at der er flere arbejdspladser på vej, for det vil være en lykke for os alle. Men umiddelbart ser det ud, som om det er det sædvanlige sæsonfald, der sker i øjeblikket. Det vil først vise sig om 3 måneder, om det holder. Det er faktisk det, der sker i øjeblikket. Men jeg ville da være et skarn, hvis ikke jeg syntes, at det var godt, at arbejdsløshedstallet faldt, så det er vi fuldstændig enige om.

Det allersidste, jeg skal sige, er, at jeg har konstateret, at undervisningsministeren er den, der har været mest positiv over for denne tankegang. Jeg håber, at de, der skal have melding om, hvad denne behandling har drejet sig om, indser, at sker der ikke nok på det her område, så kan der blive mulighed for, at der sker noget herindefra.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Det er bare en kort kommentar om holdstørrelserne.

Det er nu ikke så uproblematisk, som undervisningsministeren siger, for ved de tekniske uddannelser er det ikke kun et spørgsmål om at sætte 1 eller 2 eller 3 eller 4 stole mere ind. Det er også et spørgsmål om, at man i de praktiske fag i så tilfælde bør have flere maskiner. Jeg ved konkret, at på visse tekniske skoler har man haft problemer med at have for få maskiner, eller også er luften, når man har stået og loddet og har været for mange i klasselokalet, simpelt hen blevet dårlig, så det har været et arbejdsmiljømæssigt problem at være derinde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Mette Madsen):